

[Fiskeriministeren]

antage, at den samlede mængde af blåmuslinger i den del af Vadehavet, der ikke befiskes, udgør det væsentlige fødereservoir for vade- og andefugle.

Eftersom vade- og andefugle efter al sandsynlighed foretrækker mindre blåmuslinger, vil et fiskeri efter blåmuslinger i markedsstørrelse kun i ringe omfang influere på fuglenes fødegrundlag. Efter hvad der er blevet mig oplyst, er antallet netop af edderfugle i Danmark ikke faldende.

Jeg kan derfor ikke på det foreliggende grundlag gå ind for en ændring af reguleringen af blåmuslingefiskeriet i 1986.

Med henblik på en koordination af de generelle fredningsmæssige hensyn for området og de fiskerimæssige interesser vil jeg forud for en vurdering af den fremtidige regulering af fiskeriet iværksætte yderligere undersøgelser dels af blåmuslingebestanden, dels af samspillet mellem de forskellige udnyttelser af denne såvel for dyr som mennesker.

Det er i øvrigt mit håb, at det vil være muligt at opnå fredningsmyndighedernes forståelse for, at der i Vadehavet etableres et begrænset forsøg med dyrkning af blåmuslinger på kulturbanker. En sådan dyrkning vil kun blive tilladt licenterede erhvervsfiskere, og den vil kunne medvirke til såvel mere stabil bestandstørrelse som til et bedre erhvervsgrundlag for de fiskere, for hvilke størstedelen af indtjeningen stammer fra blåmuslingefiskeri.

I øvrigt skal jeg supplerende fremføre, at en gennemførelse af SFs forslag i virkeligheden ville betyde, at man måtte standse fiskeriet for i år her og nu. Det er nemlig således, at fangsten i 1986 på grundlag af de foreløbige oplysninger indtil nu skønnes at kunne opgøres til 10.000 t.

Arne Jensen (S):

Det forekommer mig at være lidt besynderligt, at dette beslutningsforslag om blåmuslingefiskeri i Vadehavet fremkommer på dette sene tidspunkt i folketingssamlingen.

Jeg anfægter ikke, at der i forslaget er problemstillinger, som vi i høj grad bør være opmærksom på, men netop i denne folketingssamling, hvor vi i flere måneder har behandlet både saltvandsfiskeriloven og reguleringsloven, burde vi faktisk med lidt god vilje have kunnet afklare disse ting. Jeg mindes

faktisk ikke, at jeg har set spørgsmål i udvalget om emnet. Jeg kan selvfølgelig huske forkeret, men så må fru Inger Harms korrigerer mig og eventuelt forklare sammenhængen også til reguleringsloven og den mindretalsudtalelse, som SF afgav vedrørende L 58. Jeg savner faktisk en vis sammenhæng på dette område.

Nok om det. Vi er som sagt parate til at vurdere omfanget af blåmuslingefiskeriet i Vadehavet. Vi vil gerne søge yderligere oplysninger fra biologer, også fra vildtbiologisk station bl.a., om bestandsbehov også for fuglelivet.

Hvis de tal, der er anført i bemærkningerne til beslutningsforslaget, står til troende, er der da meget, der tyder på, at en kvota på 34.000 t er urealistisk høj, og det vil vi da gerne drøfte i en større sammenhæng.

Jeg har forstået, at der knytter sig ganske store erhvervs- og beskæftigelsesmæssige interesser til denne sag. Det har vel også en vis vægt for forslagsstillerne.

For socialdemokratiet er det vigtigt at finde en balance mellem de biologiske, de miljømæssige og de beskæftigelsesmæssige interesser for denne type fiskeri på en sådan måde, at hovedvægten lægges på det miljømæssige aspekt.

Jeg er ikke klar over, om det er forslagsstillerne hensigt, at forslaget skal gennemføres i denne samling. I så fald er de oplysninger da i høj grad af betydning, som fiskeriministeren just nu fremkom med om, hvad der er opfisket i indeværende år.

Vil en gennemførelse af forslaget betyde stop for fiskeriet her og nu, er det jo da en ganske betænkelig sag. Hvilken effekt vil det have rent beskæftigelsesmæssigt og også rent biologisk for området som helhed?

Vi er i socialdemokratiet i høj grad opmærksom på, at en del af det område, der befiskes, er af stor betydning for fuglelivet og også har betydning som et kommende Ramsarområde, men vi har da nogen betænkelighed ved, at vi med et panikindgreb skal stoppe et fiskeri, som, fornuftigt reguleret, på én gang bør kunne skærme et følsomt område og samtidig udnytte Vadehavets rigdomme til gavn også for erhverv og beskæftigelse.

I den forbindelse er det vel også værd at nævne, at det jo ikke alene er ministeren, der fastlægger kvoten. Jeg har da ganske stor tillid til reguleringsudvalget og dets rådgiv-